

سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الحمد لله رب العالمين و العافية
لله نعمتين والصلوة والسلام على رسول
له محمد واله اجمعين بدانكه حفظة شریعت
لت صلیم روزی در مسجد نشسته بود
غمک کل شده معنی ذین جبل در آمد گفت
پا رسول الله جان فدای تقویا به جرا غمن ک
کفت ای معاذ کاری ؎ فطیم در پسر من
آمده است از سبب امت جرا که در حشر
کناه گی ران امت صرا سهر یکی را بیکلی و بیشی
بر آنکه ند معاف کفت پای رسول الله امت ترا ایند
کن

کروه یا کشند رسوا عدم گفت اس معان فرم

دای قبی مث امت صراحت کروه از خاکه رنگی نه

نون صه کروه کاران بکشند دران عصمه عیشت

این ان را رسوا کمراه بیارند ولی لبه داشت

ن را در دست ایزیان و هنده نامیزد و هم را عالم

بینه و پکروه کارنیک کروه بکشند ولها ای اینه

شاد که هم و من دلی جهیزی قهار که بر

سر ایشان او از مید هنده ای نیکوکاران ر

خ شی راحی تعالی صنایع تکنده جن آنکه در

کله مجید خبر مید هنده قوله تعالی الله تعالی

یستوفون و اذا کله بهم او ذنو بهم بخوبی و

و پیم را بپارند شکمها ایشانه

جوان کوهره ببر آمره باشند و ماران و کریم
مان در شکمها و ایشان در ون فتن
باشند و من دنی برس رایشان او زمید
مند که این آن کور وه انز که را کفع حاله ها خو
در آن داره انزو حق در ویشان مستحقان
و سکن نه آن داره انزو فرمان خدای تعالی
مح لفت کس آن دجن نکه در کله مجدد
ما یید قوله تعالی الصدقات للغفران
والمسکین والعالمین علیهم السلام
کروه سپوسم را بیراند و است جهانی و پا
کی ایشان بروه و من او برس رایشان او
زمیاد صنکه اینهمها آن کروه انز میسا یکا

نَزَارْجَانِيْدَه اَنْدَرْبَرْت وَبَرْبَارْزَوْخْ رَاز
بَنْكَار بَرْبَار بَكْ نَزَارَشَة اَنْدَامَر وَرَاجِزَه اَیِشَان
اَیِسْتَ جَنْ نَزَهَ حَذَّاَیِ تَعَاَفَرْمُودْ قَوْلَه تَعَاَوَلْجَلَد
دَنِ الْقَرْنَادِ الْجَنْبَرِ **بَسْ كَرْ وَهْ جَهَار**
رَابِبْ رَنْكَه دَرْمَانْ اِيشَانْ آتَنْ دَوْرَنْخْ رَائِيْدا
نَزَدْمَفَتْ اَنْدَامَم اِيْفَانْ مِسْوَرْ جَنْ نَكْهْ جَزْم
دَرْمَيْنْ آتَنْ دَسْقَرْ وَمَنْ دَنِ بَهْ كَسْرِ اِيشَان
اَواَزْ مَبِدْهَذَه اِينْهَا آنْ كَرْوَه اَنْدَه دَرْهَارَوْنَا
مَوْهَنْ زَوْرَوْبَثَه زَرَه بَيَارْزَرَه اَنْدَرْخَو
رَوْلَشَة اَنْدَامَه وَرَاجِزَه اَیِشَانْ اَیِسْتَ جَن
نَكْهْ خَلَارِتَعَه مِيْفَرْ مَا يَدِيْه وَذَوْنَ الْمُؤْمَنِين
وَالْمُؤْمَنَاتْ بَغَيْرِه مَا كِتَبُوا فَقَدْ اَحْتَمَلُوا هَنَا

ن او اشی مینا ب سی کر و ز بینجهم ابینارند
ز بانهها ایشان می سوزد و صنادی برسایش
ن او از می دهندر اینها آن کروه اندر رشار
دب کواهی هدو و نع واده و حق مسلما نزاباطل
کمه اند امیه و ز جیز ای ایش ن ایشت
جن نک خدای تعالی فر صویه کلت قو له تعالی
ام بیقو لو ن افترا یه قله ان افترا یه
علی اگر بی ب کروه ششم ابی رندز
ز بانهها ایش ن بر ز مین رسیده باشند
وز بانهها خود را بدست خود می کینند و می خا
یند جو ز با خرم رسیده با ز هم جن ل و اراده
کشور و من ارسی برسایش ن او اراده میدهند که

ابنها

ایشان آن کروه اند و را کما سکل نشتم با هم من مکن
خیانت میکن اند و کواپی درست ندله اند اصر و ز
جزای ایشان ایشت جن نک خدا ای تعالیٰ جهر
و ادی پا و پی های الذین آمنوا الاتخونوا الله و رسو
لم و اتخونوا اما تکم بس کس و د هفت
را بیارند ز کر صهای ایشان جهون سیل
آب روان کنده با غشناز کنده کی آن آب
ا بد عرصت بفی بار آیند و بهویند ای بر
خدا ای این چست که ما از بول قی مت
و رسانند کشته ایم این عذر ه ازان بترکت
من دی کسر ایشان او ز مید مهند ایشان آن
کروه اند ز رد ارون یا زین کسر ه اند

و در حرم مسلم نان خیانت کرده اند و حرام
لایشنه خود ساخت اند امیر و رحمنه ای اس
ایشان ایست ایست جن اند خدای تعالی
خبره ای و لائق بیو الیز نانه کافا حشنه هو
شاد سیلا بکه کرو ده شیر صبا پدر
که ایشان زنان بگشند و فرندان از فرجه ها
ایشان پرون آمره بگشند و از درودها آن
من نالند و غیره یار میگشند جن اند خدای تعالی
عرصه کت ران لاه ایشان میگیره و من اوری بکه
ایشان او از مید بگشند که اینه ایشان اند کروه ایشان
در وارونی زین کرده اند امروز جه ایشان
ایست جن اند خدای تعالی خبر مید بگو
تعالی

تعالیٰ ولا تقر بـ القوـاـصـفـ مـا ظـهـرـ وـمـا بـطـنـ
سـکـنـ کـمـ کـنـدـ لـمـ هـمـ رـاـ بـپـارـ بـذـکـرـ روـیـهـ خـایـتـ
نـ کـیـاـهـ ہـبـنـدـ چـخـمـهـ، اـیـشـانـ کـسـیـنـ کـشـتـةـ
وـنـدـاـشـهـ، اـیـشـکـلـ کـلـدـمـبـنـیـ بـرـوـنـ آـمـدـهـ وـشـکـمـهـ
اـیـشـکـلـ بـنـاـنـوـرـ کـسـیدـ وـبـسـیدـ ہـاـرـشـکـمـهـ پـہـ
وـنـ آـمـدـهـ ہـبـنـدـ وـاـیـشـانـ کـیـ عـلـمـلـنـدـ وـبـیـمـ
قـیـمـتـ جـبـرـلـ اـنـدـ بـیـسـمـ کـمـ عـاقـبـتـ کـارـیـشـاـ/ـ/
جـبـوـدـ نـیـزـ مـنـ اـنـیـ بـکـرـ اـیـشـ لـ اـوـ زـمـیدـ بـنـدـ
حـرـ اـیـشـهـانـ کـمـ وـہـ اـنـکـهـ دـرـ اـرـوـنـیـ شـارـبـ

خـوـرـدـ اـنـدـ وـنـ قـوـنـ بـھـیـرـ اـنـدـ اـفـیـمـ وـزـ جـرـاـیـ حـنـانـکـهـ
اـیـشـ لـ اـیـشـتـ لـ جـبـرـلـ حـلـ قـوـلـهـ تـعـالـیـ وـ حـنـانـکـهـ
الـلـیـ یـعـلـمـوـنـ الـکـیـاـخـتـ حـنـ اـذـ اـحـفـرـ

احد و هم الموت قال ای تبت الا ن والد
ین موتون و هم کفار او لئنک اعتدنا
لهم عذر لک ای باسی کروه و هم رایا
رن بسوش بوزینه و یکدیگر را میدارند
او از وی خورند و من ای هر سرایشان میدمند
اینها آن کوروه اند و مسلمانان را خیبت
کنند اند امر و ز جز ای ایشان ایشت
جتنکه خدا ای تعلی خبره او ای حب احمد کنم
آن یاد کن لحم اخدم بتا فکر بتو لا و القو
الله بسی کروه یار و هم رایا
بر صورت حفوکان بگلند و آتش دوز خرا
می خابند و هر سرایشان مناری او ز مید

پند

بشد ۲ اینها آن کروه آنکه نفقه ایم عیان
خود را از حرام کن آن و رشوة و پاره از خلق
ستاییده آن دامپر و ز جهه ای ایشان ایشان

جناکه خدا تعالی فرمود لعن الله الر
لشی و المراد ش بینی س کروه و داد
د بیم ر بی راند از نامه ای ایشان بست
جب ایشان د بند و فرشتگان / به سر ایشان
بعود باه آتشین میر شند و همکو بکه در زان
سرمهاء بدو کهنه از خویش را فرد هم بخوا
لشید هر جهه در نامه باشند هم خوایند هر جهه در
نامهاء باشند هم خوانند تمجیب بسانند و نتوانند
نمذله خوانند و من ایشان او ایشان

مید بند و ایشها آن کروه اند که ورد از دنیا
متابع ابیست میکمه اند و آن علی سپاهانها
نیکو مید ایش آن دو با آن خوشحال می بود
اند و سخن علی را در کوش مینکر قنده و بدان
علی نیکه اند امر و زجر ای ایشان ایش
جهان که خذای تعالی فرمود و محشر
یوم القیمة علی و جهود هم جهننم کلی جست
زدن ایم سعیر ایس کروه دین بهم
رابیاراند شکمها ایشاجو خم پرآمدہ باشد
ماران و کرتو عان و رشکمها ایش افنا داد
و باشند بهم جنانکه آتش در پنهان افتاد
از چشمها ایش پرون مید بند و من ای

برگز

بِهِ سَرِ ایشان او از مید مهند که اینها آن کوره
کروه اند دری اردی سوچ خوره اند و سیم
رابعه مید اوه اند اذن پین روز شتر سیده اند اهرو
ز جهای ایش ایشت چنانکه خدا ای تعالی فرموده
و الایین پاد کون الرب بالای قومون ولا کلای قو
تم الدی کی تختیط الشیلان من المیں
بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ابی راندنا بینا
کلمتہ چنانکه پیچ نکوی ایشان ران بشید
و ایشان را کشت باز کشت کن بزر نجیر پاد ایشین
بسوکی و وزخ برند و رشکان عمو و های آیشین
میزند و من دی بِهِ سَرِ ایشان او از مید مهند که
اینه آن کروه اند که در واره شیا قرآن خوا

نده اندر فراموش کنم هم انداصر و زجر ای ایشان

ایشت جن نکه خدای تعالی فرموده حی کذلک

ا شک ایشان فتنه ها و کذا که شنید

ب س عزو و پاشنزو بسم ر بیار بیز بانه ها و

خویش را میخوایند و پیشویر ندومند لای

هر سر ایشان او را میدهد که ایشان آن کروه

اند که در درون نیا حاصلق را نیکو فرموده

اند و خو و نکه اندا میر و زجر ای ایشان

ایشت جن نکه خدای تعالی فرموده کات

قوله تعالی لم تقولون ملا تفعلو ن

ب س کرو و هست نز و بسم ر بیار بیز

دست ... مهیان در در امشب ایشان را ده که لخند

و هر

و بهر ساری ایشان من کار او ان مید بند و رایشها
آنکه کور و بند روی صد هزار از پهنه استوت
نکاهه رکشة انزو بن حق حکم مکنن انزواز
ین روز نشست کسیده آنرا امیر و زوج جوانی
ایشان ایشان جنانکه خذای تعالی فرمود
لهم اوله تعالی پاوا او را ناجعنا خدیفه
نی الا ارضنا فاحکم بین انسان کس بالحق **بسم**
کرو د بیفده هم را بپر انزکه بمنها و باشها و ایشان
ن لجای امها و آتش بین کشیده و خلق او و لین
و آخرین ایشان را به بستند ولعنت کند و
من دمی پهنه ایشان او ان مید بند کم اینها آن
کرو ده آنر که در دارو نیا ایغاق و غمی د کسر و د کا

اند و خلق مل و رز جت و حذاب صید ^{کشة} اندر
بعو ^{های} آلتین فر ^{کشکا} نمیں نز قوله تعا
همار ^{زمث} و منیم ^{رسی} کروه ^{بیون} ^{سترا}
بپ راند ^گ مویره ^{اد} آبیت نی ایشان را
هر ^{با} کشنه ^{های} ایشان ^{بر} نه بکلمند و بو
ی ^ز پشت ایشان ^{می} آید و منادی ^{کرد}
سر لیستان او ز مید ^{بند} که اینها آن کور و د
انزکه در واره ^{نی} ایسی را از وقت پرون
هر و داندرو قفت کرد ^{بر} ایشان خلق فرن ^{کروز} خدا
سو له کمه ایشان پیروز جرا ^{ای} ایشان اینست
جت ^{کند} خدا س تعالی خرد او قوله تعالی مخلوق
من بعد هو خلق ایف عو الصدوق ^آ و اتبعو

السمو

الشہوکت فسوف یقولوا میں **سر و هن**

شد بھم را ب **رالہ** حامیه قط ان و اٹ بی بو
کشیده و من دلی بہ سرا پستان او از میدیند که
اینها آن کروعه اند که غخو و تکبر میکنیه اند امرو

ر جزاک ایشان ایشت **ر** جن نکه خدای تم
فرمود که قولم تعالی ایمشن **ر** الارض صرحا

انکه لئن تحرق الارض ولئن تنبع الجبال طولا

رس **سر و هن** پیغم **ر** اپیا **رالہ** که روپا

ه ایشان جو امہاب چهارده باشد حقیقا

ه پوشید باشد و تا جب اصر صع بدر جواہر

و یاقوت و زمہ و مر جا **ر** بہ سر نہاده باشد

چنین وجن ن شادری کنان میہ و نہ و من دل

بر سر ایشان ایشان او ز مید بین که اینها
آن کرو و از نکره در دارو نی بر امر خدا و قول رسول
خدقیاً آنکه اثنا عده که آخرت تم سپیز ندار
ام رفته بھی در بیرون اند حق لکم از ایشان /
خوشبود کن که زمان حضرت عرب و رسید که اینها
جی اعده را به هشت فرو حارید که ایشان مطیعی
دحو و قصمو رو لدان و علی که ایشان نرا و عده
د اده بیو کیم با ایشان ده بیند و نعمت های هشت را
با ایشان مباح کر کریم و ایشان را ایشان
د هند اسلامی کیم طبقم فاد خلو های
لرین امیر و زنگنه که کسره از کمو کار از اهنا نیغ
نکنند و کسی بآه کناده که رانه اه رمیان خلق قاهر

گشتن

کس که اند و خواهی و نخیم
ایش کار امعین
کند و من دی برس ایشان آواز میدهند قول ایشان
اهم حس الاین اج ترحوال تیات حق تعم
صیفرا نیز فرشتگان زرا و امت زر الیکو ص ایشان
المجهز میون یعنی میو من زرا از هم عاصی
ن و مریلیع زرا از پسر کان جلا کنید و سرمه
راز پیش چشم ایشان ببرد اید ناچه
کسر که خود تفکر کنید اند برواند
من دری برس ایشان آواز میدهند که در
حوار و پیار و ز جند زندگانی کنایه کن خود
زانکرستی چو ز جبرد هار پیش چشم ایشان
ن هموار نه هر کسی که دخونه که بی نکند

بَسْنَ نَامَهَا كَسَرَ اِيْشَانْ نِيكُو بَهْ
بَهْتَ اِيْشَانْ دَهْنَدَ وَتَرازوِي عَدْلَ رَاهِيَا وَ
رَنْدَ جَهْرَ اِيدَ وَمَكَّى ئَلَّ وَاسِرَ اَفَيْلَ وَعَرَائِي
عَلَيْهِمُ الْسَّلَامُ وَرَمَقَامُ شَفَاعَتِ كَلَّا تَحْبَبَ
شَنْدَ وَجَلَّ اَنْبِيَا اَهْلَ اَسْلَامَ رَاشَفَاعَتِ
كَلَّذَ وَمَنْ وَكَى بَغْرَمَانْ خَيْرَى لَقَدْ بَرَ اِيشَانْ
اوَازْ مَيْهَمَدَ قَوْلَهْ تَعَالَ فَنْ يَعْلَمُ مَثَقَالَ
ذَرَّةَ خَيْرَى يَرَهُ وَمَنْ يَعْلَمُ مَثَقَالَ ذَرَّةَ شَهْرَ سَارِيَهْ
مَعْنَى خَبَرَهْ جَنْ بَابَا كَشَنَدَ كَهْ اَمْرُوْزَ آَنْ رَورَ اَنْ
كَهْ مَقْدَارَ بَكَذَذَرَسَهَا اَرْشَكُوكَهْ ثَوَابَ دَهْنَدَ وَ
مَقْدَارَ بَكَذَذَرَهِي رَاعِدَهْ كَمَذَ تَافَضَلَهْ
عَدْلَهْ بَرَخَلَقَ اوَلَيْنَ وَآخِرَيْنَ لَهْ كَرْهَهْ وَ

پارشیهان روی روز مین که در روا ارد بنا
بلق خدا انفافی سه امرو من دلی بر سر ایش
ن او از مید پنه همین المک الیوم لله الوا
حد القهار عاصی پر زاد عرصه عرصه
روز قیامت حاضر کنند **کروهمان**
پیاراند که رو به جامع ایشان بروند او نخست
باشدند ایشان را کشان کفان بسوس
ایشان - هرند ایشان می نالند و خون از
دیر ماهه ایشان را کشند باشد و من دلی
بر سر ایشان آکر مید پنه همین ایشان کرو
ه اند که در دار دنیا خود را هفت راست
نمیکنند اند و بزمیان مده بان را خابو ها ند

بگوییم
بگوییم
بگوییم
بگوییم
بگوییم

ازین رو زیور دای و نکه اند المیر و رجزه ای
ایش ایش جن نکه هر قران خبر داد
قوله تعالی و بیل لله طف فینی الزین اد آنکه
لو اعلمی الارضی فتبو من الجنة حیث شنا
هر فرعیم و صلی الله علی محمد وآلہ اجمعین

بیان در فضیلت فاتحه
الكتاب حیر عالم و پرورد کار ابن
آدم محمد رسول الله را پیغام حمد کند
خلعت داده است که پیغمبر از وکیل پیغام
پیغمبر انداده او اول شفاعت امت جن نکه
کفت ولسمونی یعطیک بر بد فرزنه
دویم مقام خدمت داد جن نکه کفت فتحه

بدرناقلة لک عسی ان یعینک ربک مقاوا
محول ای مقام ش معراج لا و که
لکان قاب قوسین اوکن چه رسم مقام
او واله راه فوجی الى عبده صاصا و حی
پیغمبر کیمی او جن نکه لفت ولقترا
آیتک سبعا منی للثان و القرآن العظیم
و هر عالم چنین نیف ما پر که من و ز فاتحه الـ
الکتاب بعذر فریضه کتب الله تعلم فی دیو
اـنـه کـلاـسـنـه، بـحـیـ وـغـرـ اوـیـعـطـرـ الدـاجـنـهـ
عـقـیـقـتـهـ منـ اوـلـاـ دـاسـیـ عـیـلـ حـدـ
علـیـ لـامـ کـسـیدـ عـالـیـمـ یـنـ فـرـ ماـ پـرـ کـهـ بـنـدـهـ
کـانـ خـرـاـ وـہـ اـمـتـیـ اوـامـتـنـ منـ کـمـ مـحـدـامـ

بعد رفاقتیه یکی بر سر فاتحه نخواند
لذت و مذکور جز لک کسی حجج کند و هر زان
کند و برشا یک شسته اید و جندا نشواب داد
بدر که کسی فرزندان اسما عیل و صبح خود
آن او کند و بدها هر فرزندان اسما عیل
عزم دوایله هم از دریم است اول للحمد
کویید دریم فتحه الکن کویید سیم امام
الکن آن کویید چهارم قرآن العظیم کویید
پنجم صلوٰت کویید الدافع فتحه الکن
ششم شافعی کویید بهتم و افی کویید اول
او هدث مخداست دریم فتحه الکن
آن بدلی آن کویید که مفتاح حججه قرآن است

سیم

سیم سیع المثانی از برای ان کویند که ازین
بزرگتر سوره از قرآن نیست چهارم قرآن
العظمات پنجم صلوات از برای ان کویند
که یکیه فنا را خود است و یکیه عادات
ششم شفافی کویند از برای آنکه بر سر برداش
رک که بخواهد شفف باشد مفتیم و این کویند از برای
آنکه لان من قرئ ما فقدر شکر ما شعله الله عدیه
این سوره هفت آنست و بنی اسرام را عقا
ب هفت آیت الحمد را بخواهد خدا را تعالی هفت
عضا ویران آتش و زخم خرام سه اند
و این سوره هفت حرف است که درون بخاند
رد از برای آنکه این هفت حرف تعلق بدو

مکالمه
جواب
پرسش
آغاز

هرویخ دارد اول رشنداد و یکم رجندار
د سیوم رخندار در چهارم رشندار پنجم
رشندار و ششم ظرفندار و مفتخم فر
ندار را اول رشندار رشندار بتواند و بثور
عدا بست از عدا ابها و وی خجالت خدای
تعالی در فرقان مجید با و کرم کث واد عوا بثور گذا
و پسلا سعینی ایس جن نکه دار لحد رش
رش و خوانده الحیر بای عدا اب بثور که
رش ویست و یکم رج نیست از هرای آنکه رج از
جهنم کث و خدای تعالی خلق اش از جهنم و
عده کرده کث و آن جهنم موعد بهم این عین
سیوم رخ نیست از هرای آنکه رخ از خو

فست

فست واکروه سار و فت نزیع خوفی
روال ایی / خقا بهل پید بیو خوانده المجد
لا خوفی روال ایی / بیگانه که فرمود لاعزنا
وابشر وابلحنة التي كنتم عدوی چهارم
نیست زیرا که از قوم است و ناقم
طبع ادوار خی نست جن که مهریار
که ان شجرة الرقوم طعم الابتم جن کند
در المجد نیست و خوانده المجد را قوم
خلل نیست پجهنم نیست از برادرانکم شر
از ششکم شقاوت کلت جن که خدا س
تعالی مرفی مایفن لم اتبع همو فلای پیشیل و
لایشی که و هم که در داره بنیا به نجت بیو

پیش در آنست نیز بین خشکه اشتم **د** بیست
از برای آنکه **ظا** لطف است ولطف خیل
است و در آن و وزن خواهان روز که خدا ای
وزن خرابیا فرید فرشته **ح** بیا فرید که کرو می را
برگرفت و در آن چنان اندرخت تار و شقیمت
میر و در آن چه بپایان نمیر سد قول
لهم اشها لطفی ترا عذل لشوقی تدعوا
جنانکه صد الحمد **د** بیست خوانشده الحمد
بچی هم لطفی کاری بیست هفتیم **ف**
بیست از برای آنکه **ف** از عذاب فرار
آشت و فرج خ روزی از قیامت کلت جنانکه
مردندانه می است و نیز اندرکه زن است

جنانکه

جنانکه در حلام مجید یاد کرده لا این نهم
الفتنه ^{الکیری} روایت کرده کشفی
در دو زخ با نکم بهارند کم بین غلب شد
علنا شعورتنا پاکی باشد بدمختی ان
وقت پنهان که فتنه ^{الکبر} بتوش شش
ازقال احسنوا فیها ولا ينكحون لز و لال
پلشنده نعم بالله بس جنانکه در الحمد
یست خواننده للحمد لباقر فتنه اکبر کاری
یست ^{السم الدهن} الهمیم نور و درجی
ارت و رت بازه زور و زخم نورده است جنا
نکه فرموده قرآن فرموده است ^{ساختن} سفر
ومادر بیز ^{ما} سفر لا تبقی ولا تذریم

که این نور و حرفی است بسم الله الرحمن الرحيم
کلله الرحيم هر زبان بر احق سبحانه و تعالی و
یرا از نور و حرفی را باشی در ورخ نگاه
دارد الحمد بفتح حرفست هر که این پنجم حرف اللحد
را ببر زبان راند هر تقدیری که در پنجم وقت
نمایند کسیه باشد حق تعالی ازوی در کدر زن الله
سه حرفت سه اینچه نهی بهشت پشو و داشت
را بهشت در کات هر که این بهشت حرف اللحد
را ببر زبان راند حق تعالی بهشت در که بهشت
را بروی بهشت اید **ب العالمين** و ه حرفت
و ه را ببر بهشت نهی هست و ه حرف که و مخلق
اعالمیم هر زاده هن اکسرا اند هر که این هست و ه

حر

حروف اللہ را بہر زبان بہ ان خدای تعلما و بر از
بلاسی هست و همرو اکر کر لہ نکا هر اک **الحیم**
شش حرف کلت ششم را بہ هست دلایا
پست چهار بیوں رو شش پست چهار
ساعت کلت هر که این پست چهار حرف
الحمد را بہر زبان بہ ان حق تعالی موصیت
یکشانه روز نکران و کور کرد اور **الحیم**
شش حرفت شش را بہ پست چهار شون که
کمیع و روز ۶ ماه رفیان سی روز کلت
بر که کسے حرف اللہ را بہر زبان راند حق تعالی
لی شویل کسے روز ۱۰ ماه رفیان اور روز یواز
وی ہنوفیز **مالکیہ المیت**

دو از ده حرف است دو از ده را بر سر
شان چهل دو کسره دو پیمانکاری چهل دو کسره
له کون است به که چهل دو حرف را اللحد را بر سر
بان راند از پی رکی او را خدا می تعلیم نگاه
دارد ایا که نبیند هشت حرف است ۱۱
هشت را بر چهل دو شان پنجاه کمود
روز کی قیامت روزی است که در آری آن
روزی روز نی پنجاه هزار سال است چه که
این پنجاه حرف اللحد را بر سر باند حق
تعالی ویرا از آن روز آیندیں کردند ۱۲
و ایا که نیتی هیں یا زده حرف است یاز
ده را بر پنجاه هشت کم کسره و حق

تفع

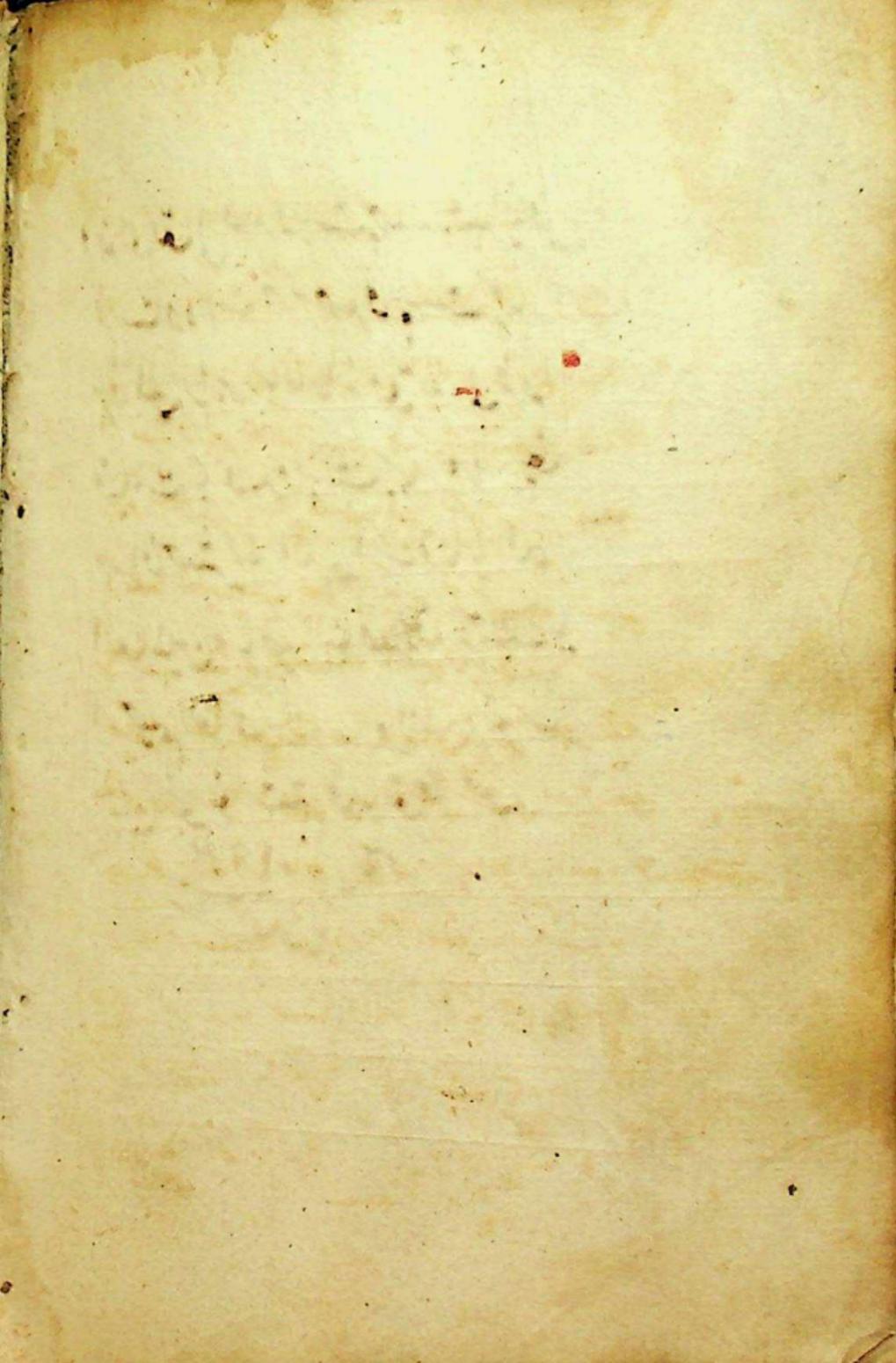
حق تعالی شصت یک دریا آور بیده است
بر که این شصت یک حرف الحد را به زبان اندازد
حق تعالی بعد ده قدره آب دران دریا
با است نیکی در دیوان و سی بیست کسره اندازد
اهنگ امداد یا زده حرفت یک ده
را بر شصت یک نهار مفتاده و کسره مده
ن هفتاد و دو فرقه اندازد که این هفتاد و دو فرقه
الحد را به زبان به اندازه حق تعالی و ایران هفتاد

دو کسر و دو نکاهه دارد **ست**
بیست حوز است هشت را بر کسر مفتاده
دو نهار هشت که کسر دندانی تعالی در قرآن
عاصیان را هشت کوتاه یا نه فرموده اند
هر که این هشت که حرف الحد را به زبان بخواهد

حق تعالیٰ پہنچ اکوتار پائی را راوی و فو
کر کہ اندر صراط الدین المحت علیهم
نور و حرفت نور و راہبر سری ہشتوں
نہ رفعت نہ کر کہ دل حق تعالیٰ رانوہ نہ تام
است عمل جکہ اپنی نفع نہ حرف للحد را بردا
بان ہر آنہ حق تعالیٰ ویراثو ب نفع نہ تام
بدید خیر المعنون ب علیهم پائی نہ
وہ حرفت پائی نہ راہبر نفع نہ نہی
صر و چہار وہ کر کہ دل خدا تعالیٰ قرائی اصدر
و چہار وہ حرف للحد را بردا بان راند حق تعالیٰ
ثواب ختم قرآن ہجرا سی و کی ہن تو سید و
لا الفالیل وہ حرفت وہ راہبر
سد چہار وہ نہ صد و پست و چہار کس لئے
و خدا ک

و خداي تعالی صد و پست چهار پیغمبر ان فر
فرستاده ایت هر که صد و پست چهار
حرف المحمد را بر زبان راند حق تعالی فرماد
قیامت بانصد و پست چهارین از پیغمبران
میران حشر کند المزم ارتقا نایا الله
العالیین و یا خیر الناصرین بر جنگ کیا
ارحیم الراحین والله توعلیم
جنانیج نوشتم قلم نویق محمد

سنه ۱۹۰۰ میلادی

هذا الذي أحبب أبا يحيى
لله الحمد الرحمن الرحيم
السند وعاء حبيب في آشتون نيلز
بروكز حضرت بغيره عليه الملايين أغنية إيل صلو
ة الله عليه تقبيله ايدىكم السلام علىكم
يا أيها النبي ورحمة الله عليكه وبركاته السلام
عليكما وعلي عباد الله الصالحين حتى سجناه و
تعالي سنجان السلام يا بارودي السلام بين سجن
نوكوبور وروڈي يارلهايبي ياربعول الله لكم بع
د عاء حبيب في بارود مسنون نك امنت لار
نك او جون سندين ببور و زوج بغيره كا
يبيك ما دام مسنون منكم حبيبكم نيلز
من بشدة لادرم دور يا محمد هر لكم ايير بع

د سخا خدا و قوس یا او رزی بر تو ش من ان کاعدا
قیلما ز من آن ره پ عذاب غد و اجیت لغایت بولسا همچ
وقت من کا سخا سخا علی غان بول او شبو دعا
جیب د او رزی بر لاتو ش تسامح مسجنا ن و تعالی اول
بنده کا سکسان مینک در وکیل اراسو اینی همراه کای
وسکنه مینک اولیا لار سوا این و سکنه مینک ش
پنج لار سوا این بر کاین و سکر او پنچاه سوا این بر کاین
و پنی تو خدین از ازاد قلعه حضرت ادم حدث تیعقو
پونس با و موسی و یوسف سوا این بر کاین حضرت اسرافیل
و مکائیل جهادی و عذر را ایل شک سوا این بر کاین هر کم ایس
او شود دعا جیب د او رزی بر لاتو ش یا او قوس
اول بنده دو حق مسجنا ن و تعالی این یتیم داد مینک
فرشته یار لقا پیوتلار لار تاقیا مات بول غذ پ
هر کم ایس

او زی

هر کم ایرسا بود عانی منم اوچندا او قو غیل تر او قوس
او قو غوچ بنده نی یار لقار من عذاب قدر من آنا آنا
سین قرنید اسکلا رینی و دوست لار و قوند شی لار
ما یار لقار من یا مخد هر کم ایرپ او شبو صاعانی هر لاق
شالیا او قوس او قو غوچ بنده اوچندا هر کوشک
بنای قیلغا کی من سکنای خوب لغای و سکنای سرای بو
لغای و سکنای اک بولغا و هر تراکه اسکنای فراق بو لغای
او لوغ بود شای خوب لغای قیامت اس سین کور
ما کای هر کم ایرسا بود عانی راوندی بر توت
کعبه کا طواف قیلغا نسوانین به کای من کورنی کند
قیلغا من صراحتین اسان یا شن عک کچو هر کای من
قیامت کون اوی بخندنک یونزای تند اوی تو رشی
پچ سین تند اوی عفیه دست خلائیق ایقای لار بوقاییو

پیغمبر تایو او لیا نژور سکا اولیا تر و رتیکای
لار جیه ایل اینعما پیغمبر ایرمان او لیا ایه ماز خداو
نمیانی ننگ بنده سی دور او شبور عاجیه سی
ایشانیب / عتقار قلب ساقلا خاندوز زانگ
اچون خداوی تعالی بع کرامت لار قلب تر و رسم
ایه سابود عاذ او زی بر توت سیاد فنتی قلمی
یکمیس مینک فرنجه بیولدا فیس او له تاقیا
ست بولغون خچه بود عانک شرق کوب
اپه دی اما نختر قلدوق دعا بود نژور
مبادر کرو لسته

سـ مـ اللـهـ الرـحـمـ الرـحـمـ
اللهـمـ بـارـكـ عـلـيـنـ وـرـفـعـنـاـ بـلـعـلـیـ بـهـرـوـفـیـ
الـیـلـیـ وـالـشـفـعـ وـاـنـ اللهـ يـبـعـثـ مـنـ فـیـ

القمر وصلبي الله على سيدنا محمد وآلـهـ اجمعين
وسلم تسلي ما الله اكبر الله اكبر الله يا الله يا الله
يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم
يا احمد يا احمد يا صمد يا صمد يا صمد يا فخر يا فخر
يا فخر يا حي يا قيوم يا لا لا لا لا لا لا لا لا لا
حول ولا قوته الا بالله الاعلى المصطفى يا قاديم
يا صاديم يا احمد يا احمد يا فخر وصلبي الله سيد
محمد وآلـهـ اجمعين بمحنةك يا رحيم البرجين

سالم

در بیان بیت سپه‌سرزی

اول پنهان شنکنیز یاد ایشان یار یار
علشق قو تغان کون نکوند شاهاد ایتالم یار یار
بوچاند ایکن کا قز کل کوبوکم ور یار یار
قر غ علشق بولغا ز بلبل کو بوکد ور یار یار

پنهان سپه‌سرزی

های های کیت های کیت بوزوم کلاف یار یار
سرز نیک او خو برا دام کو بور تیلاک یار یار
نیل یار اسی حق بز کا سریلا او کی شد یار یار
اول شلم کسی سیلا رسو ز سریز بولد و نک یار یار

بیت سو بیت

اولان این کاشلا صیم علشق جانغه یار یار
علشق هن ز جهاند ۱۱۱ قز اون اغلانغه یار یار
بوچاند اتو خدم و نکر بولند و نکر قز یار یار
تلخیز لات سجح شیک بولدو نکر سپه ز یار یار

پکانج سوزم

هر تسل لکند حق قبیول **ه** قبل سون بیکت یاریار
 هر سو شو شکامن **ح** از نز تقد و م بیکت یاریار
 عاشق من کون کلو مدا **ه** پر قا ندو ر یاریار
 سید شنک درت قول پور **ه** ر غنی دو ر یاریار

بیکت سخنی

ها کار کار او غلان پا کار او اعلان **ه** حق پل کام یاریار
 کر زنکار او جو **ه** خراسی دین **ه** کوب تسل که یاریار
 حصله و فضل **ه** چنده **ه** او حکمه قز یاریار
 کو پید و رکش ریاند و رخان **ه** که کنه قز یاریار

پکانج سوزم

سین بیکت کاره و پسما **ه** تو تعیل سوزوم **ه**
 هر دو بیکد رسکار غیب **ه** ور **ه** کل بیکد پور و م یاریار

صبهه لایل کیلے اعماقل کشی یار یار
تیلکه تیز پیار یار یار یار

کم پرک یوراک بغشم بولدم کبک یار یار
صبهه بر کیل خدا یم خندین تیلک یار یار
بر صبهه الکی یه سعسقی تقی خن صبهه یار یار
پیوراک داقان تهدی تند چبهه یار یار

پیوراکه در ره سالد نیک حیده بکت یار یار
ترن ده پنکا نک عن قیو ترن پیپر کیت یار یار
او شیو دنیاد و فلتی ترن کوئه بکت یار یار
غینبلیم ہوا بیشند پلپ انام یار یار

لکت سو زنی

ایدیم تام سوز و صن
لکت شک یار و هم یار یار
اکدی سپه طاقت
بو قتو قدور یار هم یار
تو ناقو طخی تو مان شنی من
بو لایم یار یار
ترزو نکاسار قو شک من چونایم یار یار

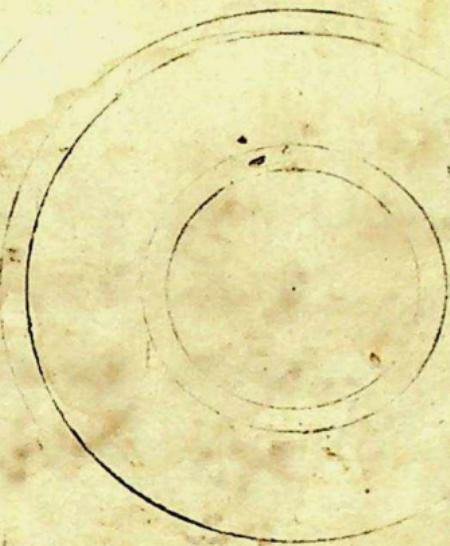
پسکاج سو زنی

قاتی یوقوم من حرام
قیلد و شک لکت یار یار
ترزو مه سون قاتا
کیلد و شک یار هم یار یار
او شبو تو شنی اید من
یار شک لکت یار یار
صبر قیفل بہ آخ خشنه
لکته شک یار یار

لکت سو زنی

ترزاو نکدا من دوم بو تون او زمانه یار یار
ترزاو نکدین او پسته قا کوز و هم یار یار
لختک سرایی ا چنده بوستان بولسو زن یار یار
پس شک او چون نازول جاهه قربان بولسو یار یار

ی فر

قد علمنا ان في كل امور انت كافي انت عافيا ياغفور
كان في الغيب بيعرف الجميع انت كافي انت عافيا ياغفور
محظى من حالت نزع ايديلار بنركاواه عامبي تيقانغور ديلار
امتم راي استم ايديلاز انت كافي انت عافيا ياغفور
ايديلاز صنرا المت قيغوك قرض سنت قيقو او تكوسى
اكتشى ئالدين ايمان سيركتوك انت كافي انت عافيا ياغفور
من فعل بولام اولا كرد اولى هېزمان يولىدىن جقىز دور
ئىندى كونكلوم بىامات سىئى انت كافية انت عافيا ياغفور
امتم امت اچىر اصافى دور نتايىن كوبىرىنى عاصى جائى دور
آمة لەذنەت سرب غفور انت كافية انت عافيا ياغفور
حق تعالى دين بىدا كلدى افتكا اھتكار شىن حواله قىل منكا
جىلمىن انه ايششلاينكى انت كافية انت عافيا ياغفور

بُرْلَ قَوْيِدَنْ اوْنَ كَلَارَنْ قَوْيِهَا دَى بِهَمْ اَنَاسِينْ بِهَمْ نَاسِينْ
يَرْ لَقاَدَمْ تِيمَكَوْنَجَهْ كَوْلَادَى اَنَتْ كَافَاتْ عَلَفْ يَا غَفُورْ
مُونَجَهْ مَهْ رِيلَنْكَ اَوْلَ بِنَدَهْ كَا خَوْشْ عَنَّا يَرْ كَوْجَيْ كَنْدَكَ
خَاصَفَنْ دِيكَنْ كَادَ كَشَرَمَدَهْ كَا اَنَتْ كَافَهْ اَنَتْ عَلَفْ يَا غَفُورْ
كِيلَكَارَى عَاصَهْ اوْيَالْ اَللَّهِ دِينْ اَوْلَ شَفَاعَهْ جَهَنَّمَهْ دِينْ
صِيرْزَعَلَنْ اِيَغَلَ دَلَ اَكَاهَ دِينْ اَنَتْ كَافَهْ اَنَتْ عَانَهْ يَا غَفُورْ
شَهْمَسْ كَنْدَكَنَا هَمَنْ جَهَنَّمَهْ دِينْ قَوْنَولَوْ كَحِسَنَهْ كَنْدَهْ دِينْ
كَرْجَهْ كَوْلَقَوْ قَارَنْ اَللَّهِ دِينْ اَنَسَكَافَهْ اَنَتْ عَلَفْ يَا غَفُورْ

طَسْدَرْ جَهَتَ دَرْ يَاسَى الاَللَّهُ بَوْ هَفْ
غَارَقْ اوْلَدَرْ جَهَلَ عَاصَى الاَللَّهُ بَوْ صَوْ
تَورَتَ كَنَّا شَكَوْعَنَّسَى الاَللَّهُ بَوْ صَوْ
لاَ الاَللَّهُ الاَللَّهُ الاَللَّهُ بَوْ صَوْ

ایرانلار ننگر قلچی الا الله ھوھى
عشر چق تار بوارچی الا الله ھوھى
آئى نەکۈزىل كلاچى الا الله ھوھى
لا الله الا الله الا الله ھوھى
كىنار دايرىلى در الا الله ھوھى
كۈونكۈل لار دايرىلى در الا الله ھوھى
سوئىلاڭ چاق سور بودر الا الله ھوھى
لا لا الله الا الله ھوھى
دولت اسلىكىنگىلت الا الله ھوھى
عشر آكتىرىنىڭ عرۇت الا الله ھوھى
ايشىكىيە قىاخىز مەت الا الله ھوھى
لا الله الا الله الا الله ھوھى

جنت نئچقدر آدم الا الله ہو ہو
دنیا یہ باید کر تدم الا الله ہو ہو
بھی دیرتی مسلم الا الله ہو ہو
لا الا الا الله الا الله ہو ہو
کونکول بیانین تو غار الا الله ہو ہو
حق نگیر لیکن او کار الا الله ہو ہو
عالہ جنت یغار الا الله ہو ہو
لا الا الا الله الا الله ہو ہو
پونل ابوجددی الا الله ہو ہو
ینار پورا کدا عاشق او تی الا الله ہو ہو
مولانا نکروزال آنی الا الله ہو ہو
لا الا الا الله الا الله ہو ہو
عشقی اولان افنا ده الا الله ہو ہو
ایراق امز بعد ده الا الله ہو ہو

بـجـكـتـارـا اوـنـوـزـبـرـقـيـتـ مـهـمـدـداـلـتـنـ
اـشـخـاـنـدـاـ اوـنـزـبـرـقـشـ تـنـ كـوـلاـكـاـيدـاـ اوـنـ ايـكـيـ
تـنـ اوـنـسـاـيـنـدـاـ اوـنـ ايـكـيـتـنـ اـسـرـكـاشـرـاـ اوـنـ ايـكـيـ
تـنـ سـوـلـوكـداـ اوـنـ تـنـ قـوـعـمـانـدـاـ اوـنـوـزـبـشـ
تـنـ كـاـكـرـمـيـتـنـ شـخـمـاـنـدـاـ ايـكـيـ آـتـمـونـ يـحـجـجـاـ
بـرـآـتـوـنـ عـنـهـانـدـاـ اوـنـ بـرـتـايـنـ قـانـ

مـوـرـنـدـه

قـدـرـيـنـ بـلـانـ دـنـيـادـهـ الاـالـلـهـ هـوـ هـوـ
لـاـالـلـهـ الاـالـلـهـ هـوـ هـوـ
سـلـطـانـ عـابـدـ القـادـرـ الاـالـلـهـ هـوـ هـوـ
اـنـكـارـاـيـلـاـيـنـ آـلـهـ الاـالـلـهـ هـوـ هـوـ
مـرـشـدـاـيـدـاـرـ شـيـطـاـنـيـ الاـالـلـهـ هـوـ هـوـ
لـاـالـلـهـ الاـالـلـهـ الاـالـلـهـ هـوـ هـوـ

ندین بلکار کثیر اوله ری کنایه هم

حقیقت عالم داروی سایه هم

کر عفو پاتی سامنه بیش العزم

مواوله قویل اشم و قللا

وارنه حضرت روی روانیم

بویل آپارو فی فغانیم

کر عجیل سو رسه کنایه هم

مواوله قویل اشم و قللا

قوی ندا جسم شریز و میشه

سوال ایل رملک لار اولد صینه

جل پن ویر رسه پنده کلینه

مواوله قویل اشم و قللا

وارنه حضرت روی روانیم

بویل آپارو فی فغانیم

کر عجیل سو رسه کنایه هم

مواوله قویل اشم و قللا

قوی ندا جسم شریز و میشه

سوال ایل رملک لار اولد صینه

جل پن ویر رسه پنده کلینه

مواوله قویل اشم و قللا

حاج شخ بن ایلاده کی حرم بغاوت
سول کبیدن وار دیل رش تھامت
الراحم و خی قلم ایس سخفا عت
مواولیل فویل اشم ویل //

دیسے کلکم د بس
میدانغه کل لار پسپ کر
برکورا ال یار نک بو ل
جرخ او روپ ایا ق سونه
یور دیر لار نک تو روک روک
رختہت برینک کٹا رس اس
یار کیسم انڈا لغو ز دورو

خط لکت بـت قـیـلـه بـلـار
پـارـیـمـینـکـ لـفـظـه بـیـلـازـ
عـاشـقـمـ اـرـسـمـ یـوـقـ
کـچـکـ لـارـدـ اـقـرـارـیـمـ یـوـقـ
پـاـشـمـوـقـلـهـ کـلـ
رـیـطـرـدـیـنـ شـیـارـیـمـ
جـبـشـنـکـنـاـلـکـ لـکـلـ
مـحـمـدـ اـقـولـ سـالـشـنـکـ
سـلاـمـتـ لـیـکـ اوـزـوـنـکـ
عـاشـقـمـ بـرـسـوـزـوـنـکـ
جـانـمـفـدـ اـیـدـ
کـرـیـاـزـ مـشـتـاقـ تـکـوـزـوـنـکـ

حضرت نکد کوب پکور
قیل کچی بز سلطانم
دریقت شکر با عندرا
یورس کچی بز سلطانم
تلولک سجد صد هزار
کورس کچی بز سلطان
مشوق لار لاین کوبرت
السا قیل بز سلطانم
عشق نش ز جان لار یوره
اول کچی بز سلطانم
اوچ مینک پلیق صراطی
بل کچی له بز سلطانم

توفيق تابوب طاعتهن
تقلاق ايرادى سلطانه
رضا بولوب او محاج قنه
كرساك ايرادى سلطانه
و فض كوشك شرابين لا لا لا
اچساك ايرادى سلطانه
شراك اچ جور قشرين
قوجغا ايرادى سلطانه

عشق نك الدع منه يزن مني حريم
جمل عالم بيلدى سني
راتيم سنه الملو توق توف
منكارك او ق كراك سناري

کونکلو مادا هم جاند سین
منکاسن او قی کرال سنای

او لتو بیم من تور اپلائی

توريسم من اول تواریخ ما

بردهم سن سیز تولا پیلار:

منکرسن او ق کراک سنا بی

اللهم بر لك ندرا

نہ پور سانک کو راسام اندہ

بودنیا ه آخر ته د

منکار سچ او ق کرگان سفاسی

ل او حجاج کو سکو کر کام
لام حرار غنه نظر قلام
الحمد لله من ش قلام
منکار اوق کر کاشی
قاف لار غنه منبر کر ک
سفل لار کتاب کر ک
عشو لار غنه منبر کر ک
منکار اوق کر کاشی
بیخی کا یخور کر ک
باز کار کا اسلام کر ک
ایکی لیدا انصاف کر ک

حکم

مومن دیر لار او کال قول
برش وقت ناز قلور ایم شش
صلوقة قامت او نون باشت
جماعت کاکلور بول
مومن نلار قامت تیو
عاید قول لار غافل
مومن قول لار حضرت پیور
بر وقت ناز قلیلور بول
خاز و کلب بارچه قول غر
یتم او کیز خور طور لغه

قار خشک نیک نخونا نهار خشک
چقما سو ز اول یار و قی یار خشک ۳۴ م
کم نند قز بويغه يش
بر عکسوز اول نهار خشک
نهار نهار کونکله تا شدین هتار
کوتروب اور نهار اوتغه آثار
نهار لار سلوب یا تور
مشهدین کوه چقار بول
نهار قتلخانه آریخ یور دلوك
کونکله یوشاق شرین سلوک ایل
نهار لار دنکوز یور گلا لوك

کا و کل سو رسیدن دل رکد لیال
اللہ بوجہ مادہ ساتھی سماں میال
اور رسدا ساسا سورج نامی سوانح
ملکہ ارزوی عرسا ساسا نامی
تم صلا او حظا لھو درسخ
حروف منقوطہ راجیا نزوح

ای بورنکا اللہ در حی وار لعکاری
الکا دس کلیں مرا و کلام سبی حکم

حَمْدُ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ وَسَلَامٌ عَلٰى اَمْرِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

اَوْلَاقِرَانِدَايُورْتْ بُولْغَانِدَايِنْ كَرْتْ التَّوْنِي
اندَنِينْ سُونْكَرْمُحُودْ خَان اندَنِينْ سُونْكَرْمُتْخَان
اندَنِينْ سُونْكَرْخَلِيلْ خَان اندَنِينْ سُونْكَرْابْرَاهِيمْ خَان
اندَنِينْ سُونْكَرْالْهَمْ خَان اندَنِينْ سُونْكَرْمُحَمَّدْ اِيمِينْ خَان
اندَنِينْ سُونْكَرْمَامُوقْ خَان سُونْكَ عَبْدُ الْعَظِيمْ فَخْدَهْ
اندَنِينْ سُونْكَرْكَاهْ عَلِخَان اندَنِينْ سُونْكَرْصَاحِبْ
كَرَاسِيْ خَان اندَنِينْ سُونْكَرْصَفَاعِيْ كَرَاسِيْ خَان اندَنِينْ
سُونْكَرْخَان اَعْلَى خَان اِينْ سُونْكَرْاوْتَكَرْخَان
اندَنِينْ سُونْكَرْجَادَكَارْخَان صَفَارَكَرَاسِيْ كَرَاسِيْ خَان
مُحَمَّدْ اِيمِينْ خَان اوْچَارَكَرِيب اوْجَقْقَعْ صَفَاعِيْ كَرَاسِيْ
خَان اِينْ مُحَمَّدْ اِيمِينْ خَان يَكْرَمِي بَشَرْ بَيْلَ خَانْلَقْ
قِيدَى وَالله اَعْلَم يَنْاتْقُورْدْ پُورَا يَلْلَهْ تُوقُورْ

دایردی سچقان یلی عقرب نکد اپنې گون قىدا
ن شەرين اوروس الدى يىنا تارىخ شەرخان
شەرخان ۱۷ مەه علی دنسا چىن باردى بار پىسى
يلى اپردى يىنا تارىخ آن اوچلىقى بولدى
يىنا تارىخ ۱۸ امتراي يائى بولدى يىنا تارىخ
عەرمى جان علی يائى بولدى يىنا تارىخ
لەل ۱۹ بچىن يىل اپردى صەارغا چىكى باردى
يىنا تارىخ ۲۰ ماتاۋىق يىل اپردى كىنار
الكى يىنى يىل اۋوج خان بولدى يىنا تارىخ
لەل ۲۱ يىلقى يىل اپرى سکۋە او با بولدى
بىم او ل يىل چىكى لە بازىپ باڭ شادىمىلاڭ
الدى يىنا تارىخ ۲۲ اۋەتچىن يىل اپردى قۇداڭ
و با بولدى

و با پوله کی ینا تاریخ نداشت از این پادشاه
پادشاه بکنیان کرد و در بیان زبان باز کی
آن یاران یا آن چون راجه نمیکند یکی آن
چون یک آن چون راجه نمیکند

اشکالی بهم میتوانیم که چون زمیتوانیم
که اغز نیکنی آج کوزونکه یوم مه آرائی
یک من دو من سه من چهار من پنج من
من هفت من هشت من نه من که هزار سال
دل بند یک کل دو کل سه کل ده کل
کسی کله کسی کله شست کله کله

چهل کل بالا صد کل شده آمر و کل کنی فروده
روز کل چهار سنتیع تان رشیع تان رشیع
کوختنی میسے بر تان پسر کد خدا پان

مقرر شد مصلحت اسلام

مصلحت اسلام

مصلحت اسلام

کلم مصلحت اسلام
الله

یوقیدین یوقینی ماری

مصلحت اسلام

ای شلخ کلی تازه تراست تازه به ببر
پروره ترانایب فردوس به ببر
کویه ل من ملح نهی سام کج
روح بمنه میل پران جار کهر ببر
خواه کم شوی فوح کرس کلشی اصلان
او دست ارادت باید بکرد عمر به
پرسته بود او برج خویشی تقان
ا بر کم بود در شبی مه تاب ببر
ای باد صبا از من ملح کیش
باروج روان انسه الله خ ببر
برکوی ای شاه ترا هست کیه ای

ایمان و هر روضه یک نیک نظر به
روز که چشم شربت شرین شهادت
رنهار میگذرد شما مرگ پدر بر
بر روی کلیم بخون خاک به تجذیب
سائیده هر آندم بدهان کوه کمر به
ناکاه میکشند با بوت اعتراف نمایند
این در سور قبله بین راه کندر به
آندم که علی گفت صدی آب بمالد
خوش آنکه زندگی تیغ همین خود چکره
من با تو شفاقت کنست روی قیامت
با الله نکنداشد ممکن است برآنت بسفره
هر خوان اتحیست بگفت اش ره آنلا
سر یه ستوان بعوه هفتاد هجر به
ناکاه حین احسن آند مسجد

من شیر جلیلیم نشوم را و فرید
غیر نیم حالمه ام و ان جهانم
از آن بدتر است هر که کند عیب نزدیک
نانکاه یک شعله بکرد از سک معا
نانکاه یک شعله بکرد از سک ملعون
خوش آن که زو تیغ به نیما مفوہ تر به
بر دشمن او لاد نهی ~~سخن~~
جو زمینه جگی خد زند شنیخ بکسر به

Isaac H. Johnson

Concord

St. Gobain

Vélez de Alcudia

لِهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُفْلِتُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبْدُ الْمُطَّهِّرِ أَبْنَا مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا / بَابِي
أَبْرَاهِيمَ وَمُحَمَّدَ وَعَلِيًّا وَعَوْنَى
كَلْبَهُ بَشْرَى وَعَوْنَى

مسئله اکر به سند که هر کرام مصلی و مت
اکر در جای سجده نمود بزیر پایی نرسد اکر
بزیر پای نمود هنچای سجده نرسد باید که کدام
جای نمود و هر دو بزیر پایی باید نمود است
است اکر در جای سجده نمود خواهد درست
نماید مصلی بزیر کوهد کان
سلام باید یافش یا ی جواب باید یافت
رزیر که پیغامبر صلی الله علیه و سلم بر حسن حسین
سلام اکرم حسین مسئلله اکر به سند که هر
در ننان سلام کاید و اد یا ی جواب نباشد اد
هر روزی که بینکلخ حرام است هر امروزی سلام

حلال
که هر حرامات هر زن نکاح نکاح کرد بز حلال
که نزد پدر حرامات پسکانه است بران زن
که: سلا محرام است اگر زن پسکانه بعایت
پسر اسلام که بز حلال است شهریور
ارزوی شانده، اگر او سلام کند جواب باید
داد اگر در تسلیمان سلام نیز سلام
کند جواب او و عذر نماید زین زیادت نکند

~~اول نه دور کم بیرون~~
اول نه دور کم بیرون
سکن آذای اوستوند او دوز دور ماتی
پش تینه بار پش پاشتھ توت جان
س عجب دو رکه ش بار پیغت یانه تی
آلله آذای آیک توباتی اول نه بولور پله
پنه قیست با قیتم ایرسا رقه سند شید
شید شیرا ماک آذاتی بیور ره ماس ایقی پل
عمل تابارا حمی استار الهمش آلله شید

ہمی المسنوناں

جنت جنت ملنعت اڑوں سمعی دینہ جھی
جاذب جاتی جو بکالی عزت مکان شریعت
امکا ار کار نجاح حکمت اور رغہ ملت نامغا
سے علم پوست کار بوسناں لاستان
شریعت عزیزی دین سلطان نظر
کاست لاطریقت برباد تھی پر کاہی تاء
ویل پار کاہی موہ من لار کوچی ملما
نلا رشیقی انہیں بوجی سمجھی کاہی شائز
کیا نہیں شعالی عشقی ممحن کاہی پار
حمرت کی جہاں کوئی مکیدی
کل احصات کیں کوئی عسلیو

حکایت

توقو زیور نا تو ز او چدا یا ز دیم پل
کیل که انبیا لار سرور کی پیغمبر لار خاتمی
محمد مصطفی علی الله علیہ وسلم اید را
کیم آدم پیغامبر عالم او چاچ دین چقیری بیرونیا
کا کلدری احوال انسان را الله حنها آدم پیغامبر
دین چدا بولدم تج وقت آدم پیغامبر و حوا
زار لیق قیلا یورمه یلار تنگری تعالیٰ آدم
پیغمبر نیک توبه سین قبول قیلا آدم پیغمبر نزله
حوکا نان را قاقشو سئ توره صدی جبرايل صلواۃ اللہ
علیہ تنگری تعالیٰ ننگ سلامین پیغمبر کا

تکوروب ایکی او کو ز کیا تو راه کی بو غدای
کار می اف کرا شتے آدم پسپیر بو خدای ایکتی قبار
غل کلیب اید کان بو غدای نه اختاریب
ییو باشلا دی آدم پیغا مبریو راه کوروب ایکا
کی صنایع بول غله اوجو / کونکلی ایکاندی
تنگری تھمالی هما مناجات قتلدی کیم یا رست ایکا
ایکا کیم نه صنایع قمل غیل تیو خدای تبارک و
تعالی جبرائیل نہ صلواۃ اللہ علیہ نی یبارہی
اوی و مکان تیر کانرا از بدهشت کیم اندر احمد
جبرائیل صلوواۃ اللہ علیہ لبر آدم اصوختن
اندر تیر انداز را وکی سرکرفته را آدم پسپیر کلنا
خر اندازند تیر لاهور کلاح رانه زاده جبرائیل
صلواۃ اللہ علیہ تسبیح کم آدم پسپیر و یک تیر
واندرانند کلاح رازده است جبرائیل شادش
جبرائیل علیہ السلام ایدی و گفت ته اول را
شادش قم تیر و یکم لاشاد کروں رانظا هر کرام
آدم

آدم پیغمبر علیه السلام کفت این چه معنی بود
از چه معنی چنین کفته ه جبرائیل علیه السلام اید
کفت یا آدم تیراول رحمت خدای تعالیٰ کست
تیردویم قدر خدای تعالیٰ کست اکبر تیراول راست
رفت کلاعه را زده بودی تاقی امت فرزندی
تراتیرها خطاب نزفته فرزندی شراسبب ملاس
کرده بود و یک حدیث چنین واقعه بعله است
تیراندازه مومن چهاراهدیه کست و مسلمان
نازرا دو لیله کست خورک و فرانست و
فرخ روایی کست و عظیم بوله زوچهای سار
سوارشد بسب کست خدای تعالیٰ کلامی
در کلام کفت کست که وَعِدْ وَمِنْتَلَعْمِيْمِ مِنْ
قُوَّةً وَمِنْ ارباً وَالْخَيْلِ تَرْبَوْتَ حَدْوَ
اللَّهُ وَعِدْ وَكُمْ يَعْزِ سارند عهد
مومن راغلبه کرد نرا توانه هرچرا که

ختن برجند قفقه مهد از تیر اندازید لا و اس
بندید ز ترسان بگرد بدوزو ز خداي تعالی
را و شما رشیان خود را و کافرانا مکه را پغا
میبر سلعلم این آیت را در خون خواندی اپسی
کفت ان القوّة لرمی تو یعنی هر چهارده هفته

ختن بران قفقه تیر اندازید بد بوق عبد الله ابن
صلعو لرخی الله عنده کفت تیر اندازید را
خدیعت و توابعش بسیار رواین قلدی پغا
میبر سلعلم چتن که به صحیبه رضوانه عنده
اجمعین حی احمد کفتند پار الله تیر

ختن را آندازه فضیلت بسیارات یا لی رسول
سلعلم کفت آنکه از امتان من ها
نشسته بوری از دیگر طاعت ها باز نکرده
از تو کسب کرده بز وار باز رکانی کرده و دیگر

ختن را کامرا هایک طرف تو لفیک ثواب تیر اندازند

از آن جهت نکفتهم و یک همچینی واقع بود حديث
داست یک سخت در بنشاه کاه شست
دشت اونجا همساله از طاعت مقبول رز
رسول صلی الله علیه و آله و سلم لفت هر که از موعمن تیرا که
بر بنشانه اند آنکه چورای آن موهمن را
بع آن کار تیر که بر بنشانه رانم در جهش
پنا که اندوار کناد پسر و زنگنه همچنان که
بیل از خمر پسر و بزرود و یک قول را آذارد
که رو به بشد و یک حديث چین بوده است
سعد و قاسی رضی الله عنده تیر اندخته نم
بیش که هار رسول صلی الله علیه و آله و سلم
اندختن شیخ تین دار است که رو سعد و قاسی
سی یک چوان پیدا بود که نرا اسراق
دست نهند و تیر را در قبر ز کرد آنچو ز

باین صورت آمده و نظر پنار را آن جوانان افشا
آن جوان تیراند ختن رسوله صلی الله علیہ که شاد
شده صلحه رضی الله عنہ کن اصی رسول
صلی الله علیہ کف نه دیار رسول الله مایا شر
بسلا تبعیج آمد شی یا نرا باین جوانان که هم ز

رسول صلی الله علیہ کفت چنانکه این جوان پیدا بود
کفا در اسیده در کیدم و بسیده عکیین بعلام
چنانکه تیر سپر را سیان کمان صدر رهند
نه کننا هما ز بتیر رفت آن جوان را از کنها
پا کشد ما سیان بودم و پیده حدیث چندین
آمده آمده کرت آن جای که مسجد تیغه
کرت و آن جای پیغمبر از هند سالا دید
ساخت قیلور آن جای که تیراند ختن نشان
حای حبید نه بعل پشم ایچمه کرد سال بختر کرد
چنانکه

چنانکه روایت کند که حضرت الخطاب رضی
الله عنہ بتیر رفت بلکه حامی را بالا
درکشته و بر چشم پایی رفته و تیر را می
آورده بیشتر از این برسیدند یا خر
پایی بر چشم چکونه رو و جواب کفت که نتعلیم
بیوست تا آنها بگشت راه را یاد نداشتم
و اگر بتیر روی و پایی باز آمدی سخن مطلب کرد

سخن کرد و اگر روایت کند که حضرت تیر
خطاب رضی الله عنہ بر گوئی سعد و قاسم
سرارضی الله عنہ تیر را از ختن رسول
صلح کرد کفت که یک بعد و قاسی یک تیر
از بر این بنام از ختنه و سعد و قاسم
یک تیر را بنام رسول صلح از ختنه ابا
بکر صدیق رضی الله عنہ بر رسول موا
فقه کرد و کفت یک بعد و قاسی یک

یک تیر از براى من بنام من انداخت
سعده و قاسه کیک تیر بنام او انداخت
و عمر رضى الله عنہ موافق شد که کیک تیر
از براى من بنام من انداخت سعد و
قاسه کیک تیر را بنام عمر انداخت حضرت
عثمان از رضى الله عنہ موافق شد که کفت
یا سعد و قاسه کیک تیر را بنام من انداخت
سعده و قاسه رضى الله عنہ کیک تیر را بنام
عثمان انداخت حضرت علی رضى الله
عنہ موافق شد کفت یا سعد و قاسه
کیک تیر بنام من انداخت سعد و قاسه
کیک تیر را بنام حضرت علی رضى الله
عنہ انداخت و بعد ازان جبیر پل صلوانه
علیه امر و لفظ یار پسوند بکوئی سعد
و قاسه را کیک تیر از براى من انداخته

رسول

سعد و قاس را کفت سعد و قاس بکر تیرا
از برای مهر جبرائیل امین اندرخت جبرائیل
امین دران حال جنمی او کرد حضرت عزت
جل جلاله و عزم نعله ولا الہ غیره سلام
دود بسیار کفت که بکوی سعد و قاس را
بکر تیرا از برای من اندرخت فرمود رسول
صلعه سعد و قاس را کفت یا سعد و قاس
بکر تیرا اکد برای خدا ای تعالی اندرخته و سعد
و قاس دو پسر تیرا رسماں کل شنید و کفت
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَوَّتْ تَيْرَهَا
اندرخت تیره هارا بطلاب رفت سلس
شش تیر را یافی شد آن بکر تیر که از برا
خدا ای تعالی اندرخته بود چون طلاب
که شیافتند متوجه شد برا رسول صلعلم

و جیز ائل صلوٰۃ علیہ آمد یا رسول اللہ
پکوئی آن تیر پا طلب نکند کہ آن تیر کہ بہ من
رفت در ہشت الابراہی تیر اندازہ چا
کی می کیرا و یک حدیث چینیں واقع نہ
کلت کہ ہر کہ یک دار رہ خداوی تعالیٰ شیرا
انداخت یک بنداد کریں ۱ و یک حدیث
چینیں واقع شد کہ بر نشانه شیر اندر
ختن بہ سفنا ۲ تیر انداختہ بہرا و اکر کرد
یث حدیث چینیں واقع شد کلت یکہ تیر اندازند
و در یکر کی تیر رامی او رند بر جو قدم کہ
رفتہ ۳ ۱ یک بنداد کریں ۴ توب و ۵
ہر کرا فرزد ۶ هست می آموختند
شیر انداختن و تقوی سو یور ماکنی در انداز کہ
کشش تیر انداختن سنت کلت آج م

پسخیر

پغمبر علیه السلام صلوات السلام که در
تیر اند ختن سعد و قاس رضی الله عنہ
این کرامت را یافته این سنت ماند و گفت
که کسی نیش تیر از این دیده و اگر شنیدم من
بگذر فرق بیم بر خلافی کسره سه تیر اند ختن د
حکایت داد که تیر و رسمیخ شفیق بخی
رحمت الله علیه اغريق ابعده بحث بلخی
کسی را پرسید که آمد و دری شیخ بن دیده
است از سورخ نظر کردند شیخ را دید
نه در جای خاب خبائیده است در پیش
شیخ یکی تیر و گل زن کرفته ایستاده بود
شیخ تیر کی شر ادرست کرفته ایستاده بود
نه کشیده شد که شفیق بخی

خیر است که امپور تیراندان نزد راز
ند وایچارست خلاست در روی روک وایچارست
دراده است در این شیخ را در پنجه نمی خبائند
شیخ کرده نمی سفتدند یا آمام مسلمانان
شیخ زادیدم که تیره اند آید و پیار شد
مان بود تم کنیخ از پیمار خیر است او
میداد آشتم همچو رئیشم که بسیار
رنجی داشتی این تیراندان ختن را بگوی
ما یا نرا اخبار داده شیخ لفت این وقت
در خون نو مید بودم مرک خون را نزد دیدم
فهم کردم که پس ساعت طاعت بعد از م
ثواب او پیار باشد که از تیراندان ختن دید
دیگر را فاصل ندیدم چه بودی شما یا نزا
و جمعت بلخ شما یا نصر خانه از روانان
پشت شده زیرا که صرف از اصر خانه از پیش

صلاح

صلح نیست ابو در ارض الله عنه اند
کنف رسول صلی الله علیه و آله و سلم که کفت خدای
تعالی دو پای را عذاب نکند بکسی رفتہ برازد رکعبه
و اکرم عذاب نکند دو پای را توخ روده : ۹۶ و
قت رفته عذابات و اکرم یک حديث چنین واقع
نمود است هر که بسیار از مصائب فخر کند یا
یک بخارزی هم داشته باشد چنان بگفته جوزاء
پیغمبر اما مصائب کمیه بگزید و اکرم چنین روا
یت کنفر که جمیع نکند در عذابات بتلویغ و
دو دفعه را در سکتم موع منان هر کسر در روابط
کنفات رسول صلی الله علیه و آله و سلم که
عذاب بر یک قطبه اند آنلاین مالک رضی
الله عنہ روایت کنند که از رسول صلی الله علیه
که هر کسر در راه خدا ای تعالی عذاب است کندر

کس شهید بکشند حرام کند خدا می تھعافی ترا ویرا
ان آتش رو نخ در آید آن در راست بی حسا
ب وی خراب بیکار که داند که خکایت کون نوح پغمبر
علیله پلام فیان کما منیب بار اترو
رایردی لار سلطان نهاده تو نکوز
نکار آرقا سندین بیقا دی عطی
قیلیدی بونوندین سچا هنچ قی کند
تن با کسلادی سیلاز ایدی ای نوح بد
شوکنی من تو شام منکانی بر ورسن
نوح پغمبر ایدی لی شناسنک ای هر این
پسلاز ای هر ای شناسن ایت لار داقایو
ایت هر ایغ ترو رسن و عاقیدنک
شدی نوح پغمبر علیله سیلا ایدی دیده
لسو ز دل سیلا شنکن و سو

ایردی آدم ایتنی ابردی آنکه او چو با آدم
علیه السلام نشک بیندین سیلاز او جمیل دین
حفتہ اندرین سونک نیلاز چلفه بولندی تدقی
که شک ششو کینه کرد کی یا نشتنی اندرین سو
نک فوج علیه السلام ارسلان آرقا سیدین
سفا و محظوظ قیلد بورنو شدین میفرد کی
چدقی و سچقی کی تو تاشکلا ای قیزباز
رسی پیر کا چدقی ای رسی سیلان کیلد کن فوج بغمی
علیه السلام غمرا بر کی یا بشی ب الله منکار و صدرا
قوه و نکیر ایردی که ه عاقیلسا نکیز ایردی
قا بو ات مرالیغ بولسی کی منکار عاقیلسا
نکیز ایردی فوج پغمبیر علیه السلام ایردی بر کشم رزی
کی ایز لهم قی بیو ایت من لیغ ترور باریز
ایت ایز ایت تو سوزم ایز ایز سونک ه عاقیلسا
نکیز نکیز تعاونی سوزم نکیز قیلسوز اتفاق

قلب پیشنه ن ایده لای لار تلقی پیشنه بارادی
بارجہ ایزه لای سه تا تندی کیلا نژ و رایردی قار
لیغاج غاتقا رسویولو قسته قار لیغاج ایدی
ای پیشنه قایدا بارامز و رسن پیشنه ایدی
نوج پیغامبر علیه السلام بر لایلا زایلایجی
لکھ ایده بارادی تلقی بو حکایت نی اینا باره
ایر کپا لیغاج ایزه قایو ایت موالیعه رزور
شیدی پیشنه ایدی ادم ایتی تا تلیعه نزور
شیدی قار لیغاج ایدی تسلنکنی حقا لغیل
کور ایزه همین کم تسلن حقا رهی ایر کپ
قار لیغاج پیشنه نکلا اغزری بر لایتا رشقی
پیشنه نکلا تسلین اورادی تقدی پیشنه زنکلا
یو کسته نوج پیغامبر علیه السلام قسته
بارادی قار لیغاج تلقی بر که بارادی نوج
پیغمبر ایده که ای پیشنه ایستاد داشت

ایت مزالیخ ترور شیدی پشترینک
رانک قیلو رجه کنم ایرپا شلین بکلپه
فارسی فجاج ایدی شین من بعلو من
پشہ ایشو راسته لاردا باقه ایتی تاتلیخ
ترور تبور شدی نوع پسجه علیه السلام
ایردی من دعا کلاین شکری معاوی منکا
باقه ایته فی روزی قلیعه شدی پیلان
ایردی منم مقصودیم آدم ایت ایردی
انک او چونه آدم منم دو شاشیه ترور
شیدی دعا قیلی عجل منکه حق هو تحالی
آدم ایته فی روزی قلسوه شدی نوع
پسغامبه علیکه سلک ایرک شرطیز اندا
خ ایردی پشے دادیه او له ایردی ایکه
انک شلین بز بکاره منقی فجاج بتو
باقه ایته تاتلیخ تبور پیلان خا

باقه ايتن روزی قپيد کی بیلان گفت
اندین سونک تقار لیغاج نوح پسخبر کا
حکایت میں ایدی شہ سنک شلیش من
اور دیم انک او حوان کم اول کیدب
ایتو رایر دی آدم اپتی تا علیخ ترور
تیور کن دھا قیلغای اپر و بینک در جنگ
پر آدم نئے تر پک قوی رایر دی آدمی لار
خند شفاعت قیب شہ سنک شلیش
اور دم شدی ایرن نوح پسخبر عزم
ایدی اسی تقار لیغاج آدمی ايتن بیلا
شغہ پچوکی حرام قیلد و نکد ایرن ساتقی
سنک فیامت غہ تیکرو آدمی لار
خند اپنکنی ساک روائی کارو، دیب عما
صلی و تغی برخویش آدمی عاسف
شفافت قلی ایرن هی و زدنی خواه

وآخرت د تلايور او نس يلغون
علم او كوران بارزى تقى ياد شاه ليقى
حڪايتىدكى تقى امام حظيم قاتيف
ابو مخصل قىدىرى قىلىق اوجون
مخصل قىلىدى دا شفند بولدى
جىچىد بولدى ايىدى هەركەم ايىرىپەر
مرىد بىلا جىل قىيسا او لى مرخىد شەند
نېرىكاشىدا او لو مەدىن قۇتوولسا بىو
دىيادلىقى آخرت د اعدا بىتى
قوتوولسە بېچ جىپ وىرىپ بېلىغى

حڪايت

كۈنىلار دا بىر كون بىطار العالم علم او كەن
اوچىل بىغ دىشەرىن ئىيدىكى

بی خس بجی یوق آیلر تسا تفکری تعالی
لدری قیر تونجی که اید دی غنیم بر ساکور و
عو ش و قشی غنیم تیکرو پریم ~~پریم~~
او لته ردی بر آق سقال ایغ پر کسنه ده
اید کی من پیشکار تاک قولی اید دیم منی
سا تسفیل تقی نهاد و شکا خرج قیلندی
تید کی بیو طلب العلیم اید کی منم ایتم نک
پیشکار تیک قولی یوق آید دی او ل پر اید ک
من کچک اید تیک من قا جب اید دیم اید ک
من ساتغیل هر یام سنکا حمال بعلمه نه طلب
العلیم اول قفری پیش اید زن ایلکا البشب
بار ایلکا بار دی کیم کی که و ز کم ایکی جهود
کیلار کی بیو طلب العلیم غنیم اید کی بیو قفری مصلی
شی سار مومن کلندی عذم اید سنا

قورقوپ قاچنه لاما تمحصل قىلسون

ايچى ناكىدا سون

ترك هىپ كوتلار دا بىر كون امام عظيم
جىنفە كۇنى رحمة الله عليه درىزى

ايتا تۈرۈزۈر ايردى يارنلارينا اولىعىز

دالامام محمد بن حسين كېيىپە رحمة الله

عليه پادشاه زاده ايردى كورلۇرى كىم سىز

محمد شەكىپ خىندا امام عظيم دانىزىدە

لارعا درىزى ايتا تۈرۈزۈر ايردى كىم ياشىل

زاده امام محمد ايدىغانو كىرىنابىشىتى

اطدىن توپشۇر كىن دىن اشتىزىنەن

فايدە بولسون تىقى امام اعظم قىيىغا

كىرلە كىيردى بوسىلە ايتا تۈرۈزۈر ايردى

كىيىپ ساقىدا حاجىت غا اولىتو

كىيىپ ساقىدا حاجىت غا اولىتو

یا پا اپس کر ماسو دی اوج کون آج بو
اول کم ایس پ کا و غفله ریان ارغما کبر دی
کل لوک بولغا ی شاهزاده محمد شاد و کندا
شیبا نی پیان بوصله با اشتی خوش بکسر
اطینا اطلان دی تقدی نوکه لارک بر لابر
تزو رایدی نکاه قضاه چا جت او جون
نه زین تو شستی ایکی بار ما فی بر لابور ف نک
تفویین تو شستی اپسی کیر ماسون تیب
نوکه لاری پادشاه عقاقد قلیب
تزو رایدی لار او لتو ما کلید
کا بی پیب آلب کیلدی لار تقدی آرت
شندیز بوسونا سالو لیلر پیسب سان تار
پتی لار ایس اونک نک بلکینا نه زیب
و غاییدی دیلاس پادشاه ندادن
قو بقی تقدیم بی ایس ایس بور حسن